

info

Το νέο βιβλίο της Καρολίνας Μέρμηγκα, «Ο κήπος της Αμαλίας», κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη

ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

Φυλακισμένοι στην Ιστορία

«Ο κήπος της Αμαλίας», εκδόσεις Πατάκη, είναι το νέο βιβλίο της Καρολίνας Μέρμηγκα. Σε ένα έθνος όπου δεν μπόρεσαν να χωρέσουν όλοι όσοι το αγάπησαν, η 19χρονη, νεοφερμένη από τον βασιλιά Οθωνα, βασίλισσα της Ελλάδας, Αμαλία, προσπαθεί να επιβιώσει. Αντέχει σωματικά βασανιστήρια για την ατεκνία της και αντιτέκεται στις προσβολές - αντιστέκεται, όμως, και στα συναρπαστικά νέα ρεύματα Δημοκρατίας που φυσούν ολόγυρά της. Καταφύγιό της το μοναδικό πράγμα που μεγάλωσε με τα χέρια της, ο κήπος της, που έμελλε να γίνει μια μέρα εθνικός.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Μέσα από την αφήγηση, γνωρίζοντας τους μικρούς και μεγάλους ήρωες της Ιστορίας, μέσα από την αλληλουχία των γεγονότων, με το ύφος της, η συγγραφέας μάς τους συστήνει, καταφέροντας με αριστοτεχνικό τρόπο να μπορέσουμε να συμμάσσουμε μαζί τους, δίνοντας ταυτόχρονα μια ολοκληρωμένη εικόνα της εποχής.

Τι έστρωσε το χαλί στο νέο αυτό συγγραφικό ταξίδι; Ποιο το έναυσμα;

Μια ζωή κρυφή μέσα σε μια ζωή διάπλατα ανοικτή. Οι σχισμές και οι ρωγμές πίσω από μια γυναίκα σε δημόσια θέα, οι σχισμές και οι ρωγμές πίσω από μια χώρα που έπνιγε το εθνικό της προσκήνιο.

Η συγγραφέας μιλάει στον «Ε.Τ.» για τους ήρωες του νέου βιβλίου της

Ο τίτλος που επιλέξατε παραπέμπει στον Εθνικό Κήπο. Τι θέλατε να σηματοδοτήσετε με αυτόν σας την επιλογή;
 Τον προσωπικό, ιδιωτικό χώρο. Την απομόνωση και την αίσθηση ασφάλειας. Εκεί όπου κάποιος/α μπορεί να κρυφτεί. Αυτό που κάποιος/α φυτεύει, καλλιεργεί και βλέπει να μεγαλώνει. Αυτό που κάποιος/α αφήνει πίσω του.

Πώς καταφέρατε να αποδώσετε την ατμόσφαιρα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της εποχής εκείνης;
 Διαβάζοντας βιβλία της εποχής. Η βιβλιογραφία στο τέλος του βιβλίου δεν επιδιώκει να δείξει την ευρυμάθεια ή

την ιστορική μου κατάρτιση (που δεν υπάρχουν παρά στοιχειωδώς), αλλά να προτείνει αναγνώσματα για όποιον ενδιαφέρεται να «μπει», όπως εγώ, στην εποχή.

Η Αμαλία, διπλωμάτισσα, ευερέθιστη, αθυρόστομη, ατρόμητη και φυσικά, όπως όλοι μας, ευάλωτη. Γιατί σας ενδιέφερε να επιμείνετε στον ψυχισμό της;
 Γιατί το βιβλίο είναι μυθιστόρημα. Πώς αλλιώς προσεγγίζεις τον ήρωά σου;

Αραγε καταφέρνει να διατηρήσει τις ισορροπίες όταν όλα γύρω της κινούνται βασανιστικά, με τρομακτικά επώδυνες θεραπείες, προσπαθώντας να πραγματοποιήσει τη μεγαλύτε-

ΠΟΥΛΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ, ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΟΣ

ρή της ελπίδα, ένα παιδί;
 Οι άνθρωποι, αντιμετωπίζοντας δυσκολίες, μαθαίνουν πόσα μπορούν να αντέξουν - συνήθως πολλά περισσότερα απ' όσα νόμιζαν ότι θα μπορούσαν. Λίγοι γλιτώνουμε από αυτό το μάθημα. Η Αμαλία, σαν μια βασίλισσα της εποχής της, με μοναδικό και επιτακτικό καθήκον να παρουσιάσει διδάχοχο για τη δημιουργία δυναστείας, έπρεπε να διατηρήσει μια εικόνα προς τα έξω αδιατάρακτης αυτοπεποίθησης, θετικότητας και (αυτο)κυριαρχίας. Μια εικόνα ηγεμονική. Έπρεπε να το κάνει ενώ υπέφερε. Αντέχοντας, δηλαδή, περισσότερα απ' όσα ήταν προετοιμασμένη να αντιμετωπίσει.

Αναρωτιέμαι πώς θα ήταν η ζωή, με τα σημερινά δεδομένα, του Οθωνα και της Αμαλίας.

Ίσως πιο ευτυχισμένη;
 Σαν ένα νεαρό ζευγάρι, μάλλον ναι. Η σύγχρονη Ιατρική θα τους πρόσφερε μια φυσιολογική σεξουαλική ζωή και πολύ πιθανόν και απογόνους. Αλλά σαν ξένοι μονάρχες σε μια χώρα σαν την Ελλάδα της εποχής και με τις περιορισμένες της εποχής, μάλλον όχι!

Τα ιστορικά ορόσημα συνοψίζονται με τις τύχες των πρώτων σας στο μυθιστόρημα. Είναι, λοιπόν, η Ιστορία το αδηφάγο τέρας ή ίσως η πραγματική διάσταση αυτού που λέμε μοίρα;
 Μοίρα, με την έννοια ότι οι ήρωές μου ήταν φυλακισμένοι μέσα στην Ιστορία (δεν διαλέγουμε πότε και πού θα γεννηθούμε) με παράλληλα, λόγω της θέσης στην οποία βρέθηκαν προορισμένοι από γεννησιμού τους (που πάλι δεν διαλέξαν), την Ιστορία φυλακισμένη μέσα τους: μπόρεσαν ελάχιστα να την ορίσουν, αλλά κυρίως εκείνη τους όριζε.

Γιατί σε ένα έθνος δεν μπορούν να χωρέσουν όλοι όσοι το αγάπησαν;

Το να αγαπάς μια χώρα δεν σημαίνει ότι θα σε αγαπήσει κι εκείνη. Ιδιαίτερα όταν πρόκειται για μια χώρα που γεννιέται και σπίνεται ως έθνος μετά από τρομερούς αγώνες, επομένως χώρα τραυματισμένη, αμυνόμενη, απειλούμενη, φοβική και καχύποπτη. Πολλά τα παραδείγματα ιστορικών προσώπων που αν και αγάπησαν και πρόσφεραν, «αποβλήθηκαν». ■

Η ΑΜΑΛΙΑ ΗΤΑΝ ΔΕΣΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΗΣ

Πόσο εύκολο είναι να σπάσει μια γυναίκα, στην εποχή της Αμαλίας, τα στερεότυπα και να ορίσει η ίδια τη ζωή της όπως το επιθυμεί και χωρίς -όσο είναι αυτό επικτό- ψευδαισθήσεις; Ποιο το τίμημα;
 Δεν νομίζω ότι η Αμαλία έσπασε στερεότυπα, αν αυτό εννοείτε. Ούτε όρισε τη ζωή της όπως επιθυμούσε - ήταν μάλιστα δέσμια του κόσμου της. Οι διάφοροι

γυναικείοι χαρακτήρες που περνούν μέσα από το βιβλίο (η Χριστιάνα Λιτ, η Τζέιν Ντίγκμπι - Λο - Θεοτόκη, η Ρόζα Μπότσαρη κ.ά.) επίσης δεν ορίζουν τις ζωές τους. Μόνον για τη δούκισσα της Πλακεντίας θα μπορούσαμε να πούμε ότι έκανε περίπου ό,τι ήθελε, γιατί ήταν πλούσια. Αρα, ίσως η απάντηση είναι ότι μόνο αν η γυναίκα είχε δική της περιουσία μπορούσε να ορίσει τη ζωή της.